

வாக்ஸூக்தம்

अनन्ता मन्तादपि निर्मतां महीम् ।यस्यां देवा अदधुर्भोजनानि । एकाक्षरां द्विषदाँ षट्पदां च ।
वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे । वाचं गन्धर्वाः पशवो मनुष्याः । वाचीमा विश्वा
भुवनान्यर्पिता । सा नो हवं जुषतामिन्द्रपत्नि । वागक्षरं प्रथमाऋतस्य । वेदानां
माताऽमृतस्य नाभिः । सा नो जुषाणोपयज्ञमागात् । अवन्तीदेवी सुहवा मे अस्तु ।
यामृषयो मन्त्रकृतो मनीषिणः । अन्वैच्छन् देवतास्तपसा श्रमेण । तां देवीं वाचं हविषा
यजामहे । सा नो दधातु सुकृतस्य लोके ॥

(2வது அஷ்டகம், 8-ம் ப்ரச்நம், 8-ம் அநுவாகம் ஸாயணர் பாஷியப்படி அர்த்தம் எழுதப்படுகிறது.)

தேவர்கள் எந்த வாக்கில் போஜனத்தை ஸம்பாதித்தார்களோ, “இந்த்ராய ஸ்வாஹா” என்று மந்திரம் சொல்லி ஹோமம் செய்ததைப் புஜிப்பதால் தேவர்களின் போஜனம் வாக்கைக் காரணமாக உடையது. ஆதலால் அந்த வாக்கை, தங்கள் போஜன காரணமானதால் எல்லாத் தேவர்களும் உபஜீவிக்கிறார்கள். எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மந்திரத்தைச் சொல்லி யளிக்கும் ஹவிஸாகிற அந்நம்தான் ஜீவஹேது. அந்த வாக்குக்கு அளவில்லை. மஹா பாஷியகாரர் சொல்லுகிறார்:- ப்ருஹஸ்பதி ஆசார்யன், கேட்பவன் இந்திரன், ஆயிரம் திவிய வருஷம் அத்யயந காலம், ஆயினும் சப்த பாராயணத்தின் முடிவை அடையவில்லை என்று, பரமேச்வரனைக்காட்டிலும் அதிகமாகச் செய்யப்பட்டது. அந்த வாக் ப்ரணவஸ்வரூபமானது. ஸம்ஸ்க்ருதம், அபசப்தம் என்று இரண்டு விதம். ப்ராக்ருதம், பைசாசம் முதலான ஆறு பாஷைகளோடு கூடியது. ஆதலால் அந்த வாக்கு மிகவும் பெரியது. (முன்பு சொல்லியபடி) எல்லாத் தேவர்களும் ஆஹுதி செய்யும் காலத்தில் உச்சரிக்கும் வாக்கையே உபஜீவிக்கிறார்கள். கந்தர்வர்களும் வாக்கினால் வியவஹிரிக்கிறார்கள். பசுக்களும் ஹம்பாரவ ரூபமான வாக்கினால் தான் வியவஹிரிக்கின்றன. ஆதலால் எல்லா லோகத்திலிருக்கும் இந்தப் பிராணிகள் வாக்கை ஆச்ரயித்து இருக்கின்றன. அந்த வாக்கேவி இந்திரனைக் காப்பாற்றுபவளாய் எங்கள் ஹவிஸைப் பிரீதியுடன் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். வாக்தான் நாசமற்ற பிரும்மம்; அதிலிருந்து உண்டானபடியால், பாகத்தை முதலில் உண்டுபண்ணினவள். வேதங்களுக்குத் தாய். தேவத்தன்மையை அடைவதற்கும் காரணம். அந்த வாக்கேவி ப்ரீதியுடன் எங்களுடைய யஜ்ஞத்தை அடையட்டும். அந்த வாக்கேவி ரக்ஷிப்பவளாய் எனக்கு ஸுகமாக அழைக்கத் தகுந்தவளாக ஆகட்டும். புத்திமான்களான மந்த்ர ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களான வஸிஷ்டாதி ருஷிகள் வெகுப்ரயாஸத்துடன் தபஸினால் எந்த வாக்கேவியை அடைய விரும்பினார்களோ, அந்த வாக்கேவியை இந்த ஹவிஸால் பஜிக்கிறோம். அவள் எங்களைப் புண்யமயமான லோகத்தில் ஸ்தாபிக்கட்டும்.

நஞ்ஜீயர் ஸ்ரீ ஸூக்தபாஷியத்தில் சொல்லிய விசேஷங்கள்:-

“அநந்தாம்” என்பதால் காலத்தாலும், தேசத்தாலும், வஸ்துவாலும் அளாவில்லையென்று சொல்லிற்றாயிற்று. “வாசம் தேவா: ” என்பதால் தேவர் முதலான ஸகல சேதநர்களாலும் உபஜீவிக்கத்தக்கவள் என்பதும், ” வாசி இமே

விச்வா” என்பதால் ஸகல லோகத்துக்கும் ஆதாரமாயிருக்கிறவள் என்பதும், “இந்த்ர பத்நீ” என்பதால் பரமைச்வர்யசாலியான விஷ்ணுவின் பத்னியென்பதும், “அமிருதஸ்ய நாபி:” என்பதால் ஸர்வரக்ஷகை என்பதும், “யாம்ருஷ்ய:” என்பதால் ஸர்வர்களாலும் உபாஸிக்கத்தக்கவள் என்பதும் ஸ்பஷ்டமாக அறிவிக்கப்பட்டன.